

קל וחומר

ברכות ה:א	יסורים שממרקין כל גופו של אדם מנקין אותו מעונותיו
ברכות י:ב	נכדו של חזקיה התפלל על סבו
ברכות יד:א	אם מותר להפסיק בהלל ובמגילה לשאול מפני היראה ולהשיב מפני הכבוד
ברכות טו:ב	תשובה לאומרים אין תחיית המתים מן התורה
ברכות כא:א	צריך לברך אחר קריאה בתורה
ברכות כא:א	צריך לברך לפני המזון מן התורה
ברכות לב:א	תשובת משה על "ואעשה אותך לגוי גדול"
ברכות לה:א	צריך לברך לפני אכילת פת
ברכות מח:ב	חובה לברך לפני שאוכלים
ברכות מח:ב	מברכין ברכת התורה לאחר שעולים לתורה
ברכות נה:א	בצלאל היה הגון ומקובל על ישראל
ברכות סא:ב	ישראל לא יכולים לחיות בלי תורה
ברכות סב:ב	רקיקה אסורה בהר הבית
ברכות סב:ב	לפי רבי יוסי רקיקה אסורה בהר הבית
ברכות סג:ב	תלמידי חכמים שהולכים מעיר לעיר וממדינה למדינה ללמוד תורה מצוה היא להם
ברכות סג:ב	המארח תלמיד חכם בתוך ביתו ומאכילו ומשקהו ומהנהו מנכסיו מצוה היא לו
שבת יב:א	חייב אדם למשמש בתפילין כל שעה ושעה
שבת כה:א	מבעירין שמן של קודש שנטמא
שבת כז:ב	אריג שיש בו שלושה על שלושה טפחים מטמא בנגעים
שבת כז:א	העלאה על גופו שלא כדרך לבישה אסור בצמר ופשתים ומותר בשאר כלאים שאינם צמר ופשתים
שבת לא:א	גר שהלל גיירו הבין שאינו יכול להיות כהן גדול
שבת נג:א	תולין טרסקל (סל למזונותיה) לבהמה
שבת פז:א	משה פרש מאשתו מקל וחומר
שבת פז:א	משה אמר לעצמו ישראל אחר שחטאו בעגל לא היו ראויים לקבל את הלוחות
שבת צט:ב	עשה רשות היחיד על הכותל וזרק חפץ ונח על גבי הכותל חייב
שבת קיא:א	מסרס אחר מסרס חייב
שבת קטז:א	הללו שמטילין קנאה ואיבה ותחרות בין ישראל לאביהן שבשמים ימחה שמם
שבת קלב:א	פיקוח נפש דוחה את השבת
שבת קלב:ב	צרעת דוחה את השבת
שבת קלב:ב	מילה דוחה את השבת
שבת קלב:ב	צרעת דוחה שבת
שבת קמג:ב	חלב הבהמה שמיוחד בין לקטנים בין לגדולים מטמא בין שיצא ממנה ברצון בין שלא ברצון
שבת קמח:ב	אין מעשרין בשבת
עירובין יג:ב	שרץ שאינו ממית ואינו מרבה טומאה טהור

קל וחומר

עירובין יט:א	פושעי ישראל אין אור גיהנם שולטת בהן
עירובין נד:ב	חייב אדם לשנות לתלמידו ארבעה פעמים
עירובין קג:א	לכאורה איסורי שבת שאסורים משום שבות (חיתוך יבלת בקורבן) דוחין את השבת (פסח) אבל אסורין משום ששבות דמקדש במדינה לא התירו
פסחים ח:ב	שלוחי מצוה אינן ניזוקין
פסחים יח:א	משקין הבאין מחמת כלי אינם מטמאים את הכלים
פסחים יח:ב	אוכל אינו מטמא כלי
פסחים יח:ב	משקין הבאין מחמת כלי
פסחים יח:ב	רביעי (לטומאה) פסול בקודש (בתרומה) XXXX
פסחים כג:ב	גיד מותר בהנאה
פסחים כד:א	בשר קודש אסור לאדם לאכול כשהוא טמא
פסחים כד:ב	בשר בחלב אסור בהנאה
פסחים כד:ב	אוכל חלב חי פטור ממלקות
פסחים כז:ב	חמץ טעון שריפה
פסחים לא:ב	לפי רבי מאיר ישראל מנכרי קני
פסחים לב:ב	מעילה (שאינן בה כרת אלא רק מיתה בידי שמים) פטר את המזיד (מלהביא קורבן)
פסחים מא:א	אין מבשלין את הפסח בשאר משקים (כגון מי פרות) שנותנים טעם בתבשיל
פסחים מא:ב	בל תאכל נא גם מבעוד יום
פסחים מד:ב	תערובת של כלאים או עורלה אסורים אם נותנים טעם הכלאים או העורלה בתערובת
פסחים מט:ב	רבי אלעזר עם הארץ אסור להתלוות עמו בדרך
פסחים נג:ב	חנניה מישאל ועזריה שמסרו עצמם על קדושת השם לכבשן האש נשאו קל וחומר בעצמן מצפרדעים
פסחים סה:ב	לפי רבי אליעזר הזאה בטמא מת שחל שביעי שלו להיות בשבת דוחה את השבת
פסחים סו:א	קורבן פסח דוחה את השבת
פסחים סו:א	פסח דוחה את השבת
פסחים סו:ב	זבין ומצורעים משתלחים מחוץ למחנה
פסחים סז:א	זבים משתלחים מחוץ למחנה
פסחים סח:ב	בשבת אסור לעשות מלאכה שאסורה משום שבות אפילו שבות מצוה אם אפשר לעשותה בערב שבת
פסחים עז:ב	אין הבשר מותר באכילה עד שיזרק הדם
פסחים פא:א	מקום שהותרה טומאה (ידועה) הותרה טומאת התהום (שאיננה ידועה)
פסחים פב:א	קדשי קדשים שנטמאו דינם בשריפה
ראש השנה י:א	לפי ר"מ יום אחד בשנה חשוב שנה בסוף שנה אבל בתחלת שנה לא
ראש השנה טז:ב	חייב אדם לטהר את עצמו ברגל
ראש השנה כה:ב	אשרי הדור שהקטנים נשמעים לגדולים
יומא ז:ב	חייב אדם למשמש בתפילין בכל שעה ושעה

קל וחומר

עתידה רומי שתפול ביד פרס	יומא י:א
לפי חכמים הזה על הטהור - טהור	יומא יד:א
שאל חשב שבצדק לא מחה את זכר עמלק	יומא כב:ב
אין אדם נכנס לעזרה לעבודה אפילו טהור עד שיטבול	יומא ל:א
לפי רבי מנין לחמש טבילות ועשרה קידושין שטובל כהן גדול ומקדש בו ביום	יומא לב:א
כהן גדול טובל לפני שלושה בגדי לבן ונכנס לקודש הקודשים	יומא לב:ב
כשאהרון מחליף מבגדי לבן לבגדי זהב צריך לטבול	יומא לב:ב
לפי בית שמאי שאור חייבין אם אכל ככותבת	יומא עט:ב
עינוי שאינו נוהג בשבתות וביום טוב אינו מוזהר עליו (תוספת מלאכה מחול על הקודש ביום הכיפורים)	יומא פא:א
העושה מלאכה ביום הכיפורים ענוש כרת	יומא פא:א
לפי רבי ישמעאל פיקוח נפש דוחה את השבת	יומא פה:א
פיקוח נפש דוחה שבת	יומא פה:ב
פיקוח נפש דוחה שבת שכן הוא בכל גופו	יומא פה:ב
לפי רבי יהודה סוכה נוהגת בארבע מינים	סוכה לו:ב
דברים שדרכן לעשותן בצנעא צריכים לעשות בצניעות	סוכה מט:ב
בשמחה אנשים לבד ונשים לבד	סוכה נב:א
לפי בית שמאי שיעור שאור בכזית	ביצה ז:ב
אין אופין מיום טוב לחול	ביצה טו:ב
לפי בית הלל מקום שמותר להדיוט מותר לגבוה	ביצה כ:ב
במקום כירתך (שצרכי אכילתת) פתוחה כירת רבך (צרכי גבוה-קרבות) פתוחה	ביצה כ:ב
במקום שאינו שואל אינו מזכיר	תענית ד:ב
המצער עצמו מכל דבר נקרא חוטא	תענית יא:א
לפי רבי אלעזר המצער עצמו מכל דבר נקרא קדוש	תענית יא:א
אין מתעניין בשבת	תענית כז:ב
מבטלין תלמוד תורה כדי לשמוע מקרא מגילה	מגילה ג:א
עתידין בתי כנסיות ובתי מדרשות שבבבל שיקבעו בא"י	מגילה כט:א
סופר שבעת ימים גם לימי חלוטו	מועד קטן ז:ב
לפי רבי ממתנינים לחתן שנולד בו נגע שבעת ימי המשתה ושבעת ימי הרגל	מועד קטן ז:ב
מקדש דוחה את השבת	מועד קטן ט:א
בניו של רבי ישמעאל נצטוו הכל לבכות ולהספיד על מיתתם כבני אהרון	מועד קטן כח:ב
בניו של ר' ישמעאל ספדו להם כל ישראל כאביה בן ירבעם	מועד קטן כח:ב
בניו של ר' ישמעאל זכו לכבוד גדול כצידקיהו מלך יהודה	מועד קטן כח:ב
בניו של ר' ישמעאל זכו להספד גדול כאחאב	מועד קטן כח:ב
ומה תוכחה של בשר ודם כך תוכחה של הקדוש ברוך הוא על אחת כמה וכמה	חגיגה ד:ב

קל וחומר

חגיגה ד:ב	ומה שמואל הצדיק היה מתיירא מן הדין אנו על אחת כמה
חגיגה ה:ב	הרואה חכמים בחייהם יחיה
חגיגה יח:א	חול המעד אסור במלאכה
חגיגה כד:א	רביעי בקודש פסול באכילת תרומה ???
חגיגה כז:א	ת"ח אין אור של גיהנם שולטת בהן
חגיגה כז:א	אין אור של גיהנם שולטת בפושעי ישראל
יבמות ז:א	לכאורה רציחה דוחה את השבת
יבמות ז:א	קבורת מת מצוה לכאורה דוחה את השבת
יבמות יא:ב	המחזיר גרושתו משניסת (שלא נשאה לאחר) ומת אסורה בייבום
יבמות טו:ב	ערוה (אשת אח) שאיסורה איסור כרת ואסורה לכל בנה פגום לכהונה
יבמות טו:ב	מחזיר גרושתו לבית הלל בנה פגום
יבמות מב:א	יבמה מותרת לשוק שלושה חודשים ממתת הבעל ולא משעת החליצה
יבמות מג:א	בשלושים ימי אבלות מותר לכבס ולכן מותר ליארס
יבמות מג:א	מקום שמותר לישא וליתן (שלושים ימי אבלות) מותר ליארס
יבמות מד:ב	הולד מחייבי לאוין פגום
יבמות מד:ב	לפי רבי יהושע בחייבי כריתות הולד פגום
יבמות מו:ב	מקום שטעון כבוס טעון טבילה
יבמות נו:ב	אלמנה לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיוט מן האירוסין לא יאכלו בתרומה
יבמות סב:א	משה רבינו פרש מאשתו
יבמות סב:א	התורה כולה וישראל מומרים (בחטא בעגל) ולא ראויים לקבל את התורה
יבמות סח:ב	לויה וישראלית שנבעלו לפסול פסולות לאכול בתרומה (כשבנה כהן)
יבמות סח:ב	מי שאסורה בתרומה פסולה לכהונה
יבמות עג:ב	אסור לבער את הקודש (שמן שמוקדש למנחות ונטמא) כשהוא טמא
יבמות עו:ב	לפי רבי שמעון הנקבות במצרי ואדומי מותרים מייד
יבמות עט:א	גרי צדק החמירו בהם כישראל
יבמות פו:א	בת ישראל הנשואה ללוי אוכלת מעשר שני
יבמות פז:ב	לפי רבי יהודה נשאה ונולד לה בן ומת הבעל ולאחר זמן מת הבן צריכה יבום לאחר מיתת הבן
יבמות פז:ב	לפי רבי יהודה בת כהן שנשאה לישראל ונולד לה בן ממנו ולאחר זמן מת הבן לא תחזור לאכול בתרומה
יבמות פז:ב	לפי רבי מאיר אמרו שנים אכלת חלב חייב להביא קורבן חטאת
יבמות צד:א	לפי רבא עד אחד נאמן ביבמה
יבמות צה:א	בעל ששגג בקרובי אשתו אינו נאסר במותר לו (באשתו)
יבמות צט:ב	צדיקים אין הקב"ה מביא תקלה על ידם
יבמות קכב:א	אשה נאמנת להביא גיטה
כתובות כח:ב	צדיקים אין הקב"ה מביא תקלה על ידם

קל וחומר

כתובות לט:ב	לפי רבא מפתה היא או אביה יכולים לסרב לנישואי הבת
כתובות מט:א	האב אינו חייב במזונות בניו
כתובות מט:ב	מצוה לאב לזון בנותיו
כתובות נח:ב	אם אין הבעל זן את אשתו מעשה ידיה שלה ולא של בעלה
כתובות יט:א	לפי רבי עקיבא מציאת אשה לעצמה ולא לבעל
כתובות קה:א	השוחד יעור עיני טיפשים ויסלף דיברי טפשים
כתובות קיא:ב	עתידים צדיקים שיעמדו במלבושיהן
נדרים י:א	המצער עצמו מכל דבר נקרא חוטא
נדרים יח:א	הוזה אמינא אין נזירות חלה על נזירות
נדרים סב:א	המשתמש בכתרה של תורה נעקר מן העולם
נדרים יט:א	רבי יהודה טעם מתבטל האשה שנדר בעלה שלא יהנה מאשתו עד שיטעמו מתבטלו רבי יהודה ורבי שמעון
נדרים סז:ב	הארוס אינו יכול להפר נדרי ארוסתו בלי האב ויכול להפר נדרים של ארוסתו שקדמו לארוסין
נדרים עד:ב	לפי רבי אליעזר יבם רשאי להפר נדרי יבמתו
נדרים עד:ב	יבם מיפר נדרי יבמתו
נדרים עה:ב	לפי רבי אליעזר הבעל יכול להפר נדרי אשתו גם לפני שנדרה
נדרים עה:ב	אדם לא יכול להטהר במקוה למפרע (ויגע בשרץ לאחר שיטהר) וכן בעל לא יכול להפר נדרי אשתו לפני שנדרה
נדרים עו:א	אין רשות לאב למכור את בתו משהגיעה לנערות
נדרים עז:ב	אלמלא הפסוק "זה הדבר.." בעל היה מתיר את נדרי אשתו
נזיר יט:א	המצער עצמו מכל דבר נקרא חוטא
נזיר כב:א	המצער עצמו מכל דבר נקרא חוטא
נזיר כג:א	המתכוון לעלות בידו בשר חזיר ועלה בידו בשר חזיר טעון כפרה
נזיר כג:א	המתכוון לעלות בידו בשר חזיר ועלה בידו בשר חזיר "ונשא עונו"
נזיר כג:א	המתכוון לעלות בידו בשר חזיר ועלה בידו בשר חזיר "ונשא עונו"
נזיר לז:א	כלאי הכרם ועורלה אם נתערבו בדבר אחר ונתנו בו טעם התעורבת אסורה
נזיר מד:א	תגלחת הנזיר
נזיר מה:א	לפי רב יאשיה אין הנזיר מגלח שיערו פתח אוהל מועד כי זה דרך בזיון
נזיר מה:א	הנזיר מביא קרבן שלמים לפתח אוהל מועד ולא שמגלח שם שיערו
נזיר מז:ב	כהן גדול מטמא למת מצווה
נזיר מח:א	כהן גדול אינו מטמא לאמו גם אם היא זבה או מצורעת
נזיר מח:א	נזיר מיטמא למת מצווה
נזיר מח:א	נזיר אינו נטמא לשאר קרובים
נזיר נו:א	בנזירות אין עולין לו מן המנין ימי חלוטו
נזיר נו:ב	רביעית דם נזיר מגלח על מגעה ועל משאה ???

קל וחומר

סוטה ג:ב	עדות אחרונה (שנטמאה) שאוסרתה איסור עולם צריך לפחות שני עדים לכן נאמר "ועד אין בה" שמספיק כל עדות (גם אחד)
סוטה ג:ב	עדות ראשונה (שנסתרה) שאין אוסרתה איסור עולם מתקיימת גם בעד אחד לכן נאמר "כי מצא בה עדות דבר (שצריך שנים כמו בממונות)
סוטה ה:א	כל אדם שיש בו גסות הרוח אפילו רוח קימעא עוכרתו
סוטה ו:א	לפי אביי כ"ג שקידש את האלמנה ומת ויש לו אח כהן הדיוט לא תתיבם
סוטה ז:א	לפי רבי יהודה סוטה נאמנת להיות עם בעלה שלא יבא עליה לפני שנבדקת במים המרים
סוטה ז:א	לפי רבי יהודה מביא הבעל את אשתו לירושלים בעצמו בלי ליווי תלמידי חכמים
סוטה ז:א	לפי רבי יוסי בעל הסוטה נאמן
סוטה י:ג	ארונו של יוסף שיהיה מברזל צף על פני המים
סוטה י:ד	התורה חסה על עושי רצונו
סוטה כה:א	לפי רבי יוסי סוטה בעלה נאמן שלא יקרב אליה לפני שיעידו המים אם כשרה או לא
סוטה כח:א	סוטה אסורה לכהונה
סוטה לא:א	אלמלא הפסוק עדות אחרונה (שנטמאה) לא מתקיימת בפחות משני עדים
סוטה לא:ב	עדות ראשונה שאין אוסרתה איסור עולם מתקיימת בעד אחד
סוטה מו:א	פרה אדומה שאר עבודות פוסלות בה
סוטה מו:ב	מי שמלוה את אורחו ברגליו יזכה לשכר גדול
גיטין ז:א	אין הקב"ה מביא תקלה יל ידי צדיקים
גיטין ז:א	אדם שמזונותיו מרובים יעשה מהן צדקה
גיטין כג:ב	אשה נאמנת להביא גיטה
גיטין לז:א	במלוה על פה השביעית משמטת
גיטין לח:א	עובד כוכבים שקנה עבד עובד כוכבים קונה את מעשה ידיו
גיטין מג:א	יליד בית שנולד משפחה לכהן אוכל בתרומה
גיטין מח:ב	גובים את ההקדש מן העידית (הקרקע הטובה יותר)
קידושין ה:א	אלמלא פסוק חופה קונה אשה
קידושין י:ב	בת ישראל שקדשה הכהן בכסף יכולה לאכול בתרומה גם בלי חופה
קידושין יד:א	יבמה קונה את עצמה במיתת היבם
קידושין יד:א	יבמה יוצאת בגט
קידושין טז:א	אמה עבריה קונה את עצמה במיתת האב מרשות האדון
קידושין כז:ב	בממון שמקבלים עדות בעד אחד מגלגלים שבועה על דברים נוספים שאין בהם עדים
קידושין לג:ב	צריך לעמוד לפני ספר תורה
קידושין לו:ב	הזאת הדם של בן העוף (קרבן עוף) צריכה להעשות על ידי כהן זכר
קידושין לז:א	לפי רבי ישמעאל על אף שנאמר מושב בשבת נוהג בין בארץ בין בחוץ לארץ
קידושין לח:א	כלאים ועורלה נוהגים בין בארץ בין בחוץ לארץ
קידושין נה:א	קדשים קלים (בהמת שלמים שיש לבעלים חלק בהם) מתחללים (יכולים להעשות חולין על ידי מעילה)

קל וחומר

קידושין ז:ב אין קידושין תופסים בחייבי מיתות בית דין

קידושין ח:א חייבי מיתות בית דין וחייבי כריתות לא תופסין בהן קידושין